

ความเป็นมาและความสำคัญของมัธยุติฯ

สภาพการณ์ทางสังคมปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมากมาย การศึกษาถือว่า เป็นเครื่องมือในการพัฒนาがらดั้งนี้อยู่ สิ่งสรรค์แนวทางที่ควรจะเป็นไปตามที่สังคมต้อง การ¹ แผนการศึกษาชาติของไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพความเจริญและพัฒนา การของประเทศไทยอย่างครั้ง หลักสูตรก็เปลี่ยนแปลงตามแผนการศึกษาชาติทุกครั้ง จน กระทั้งรัฐบาลได้ประกาศใช้แผนการศึกษาฉบับใหม่ล่าสุดคือแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 เพื่อถือเป็นแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจ และได้มีการปรับปูนหลักสูตรในทุกระดับขั้นการศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ² ซึ่งแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ระบุไว้ว่า การศึกษาแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุปถัมภ์ศึกษา ในการจัดการศึกษาระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุปถัมภ์ศึกษา ให้จัดเนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้มี ประโยชน์ครบถ้วนในทุกระดับ³

๑๒

การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 นั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ตอน คือ มัธยมศึกษาตอน ก่อน ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.1-3) และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.4-6) และให้ใช้หลักสูตรมัธยม ศึกษาใหม่แทนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนก่อน พุทธศักราช 2503 และหลักสูตรประโยชน์คณิตศาสตร์

¹ รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์, ทัศนะทางการศึกษา (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เคลื่อน ไทย, 2518), หน้า 7.

² คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา, รายงานการศึกษาเพื่อชีวิตรและสังคม (กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมเกษตรกรสหกรณ์แห่งประเทศไทย, 2521), หน้า 18.

³ กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรนัมพิทิพ, 2520), หน้า 6-7.

ศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 ภายในกำหนดเวลาท่อไปนี้

ปีการศึกษา 2521 ให้ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาใหม่ เนพาระชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (ม.ศ.1-3) ให้ใช้หลักสูตรประโภค�ัธยมศึกษาตอนกัน พุทธศักราช 2503 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 (ม.ศ.4-5) ให้ใช้หลักสูตรประโภค มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518

ปีการศึกษา 2522 ให้ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาใหม่ เนพาระชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 (ม.1-2) ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-3 (ม.ศ.2-3) ให้ใช้หลักสูตรประโภค�ัธยมศึกษาตอนกัน พุทธศักราช 2503 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 (ม.ศ.4-5) ใช้หลักสูตรประ- โภค�ัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518

ปีการศึกษา 2523 ให้ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาใหม่ เนพาระชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (ม.1-3) ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.ศ.3) ให้ใช้หลักสูตรประโภค�ัธยมศึกษาตอน กัน พุทธศักราช 2503 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 (ม.ศ.4-5) ให้ใช้หลักสูตรประโภค มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518

ปีการศึกษา 2524 ให้ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาใหม่ เนพาระชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-4 (ม.1-4) ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 (ม.ศ.4-5) ให้ใช้หลักสูตรประโภค�ัธยมศึกษา ตอนปลาย พุทธศักราช 2518

ปีการศึกษา 2525 ให้ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาใหม่ เนพาระชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-5 (ม.1-5) ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.ศ.5) ให้ใช้หลักสูตรประโภค�ัธยมศึกษาตอน ปลาย พุทธศักราช 2518 เมื่อถึงปีการศึกษา 2525 นี้แล้วจะไม่มีชั้นเรียนตามหลักสูตร มัธยมศึกษาเก่าเหลืออยู่เลย

ปีการศึกษา 2526 ให้ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาใหม่ครบทุกชั้น (ม.1-6)¹

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนกัน พุทธศักราช 2521 นี้ นักเรียนสามารถเลือกวิชาที่ นักเรียนมีความถนัดและสนใจได้ การประเมินผลเพื่อกักสินผลการเรียนจึงพิจารณาเป็นราย วิชาเป็นอิสระแก่กัน² และความโกรงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนกัน พุทธศักราช 2521 ให้กับหนนเป็นกลุ่มวิชา 5 กลุ่ม คือกลุ่มภาษา กลุ่มวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ กลุ่มสังคมศึกษา

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, "ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดการเปลี่ยน แปลงระบบชั้นเรียนและการใช้หลักสูตรใหม่", หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนกัน พุทธศักราช 2521 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุณสภาลักษณ์, 2520), หน้า 3-4.

² สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ, การประเมินผลการศึกษา (กรุงเทพ มหานคร : โรงพิมพ์การอาสา, 2521), หน้า 6.

กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ และกิจกรรมการงานและอาชีพ สำหรับกิจกรรมวิชาพัฒนาบุคลิกภาพกำหนดให้เรียนวิชาพลานามัย ศิลปศึกษา และกิจกรรมท่องเที่ยว เนื่องจากพลานามัยนักกำหนดให้เรียนวิชาบังคับภาคเรียนละ 1.5 หน่วยการเรียน โดยแยกเป็นวิชาพลศึกษา 2 รายวิชา รายวิชาละ 0.5 หน่วยการเรียน และวิชาสุขศึกษาอีก 0.5 หน่วยการเรียน เพรียบเทียบในเวลา 3 ปี จะได้เรียนวิชาพลานามัย 9 หน่วยการเรียน โดยแยกเป็นวิชาพลศึกษาร่วม 6 รายวิชา 6 หน่วยการเรียน และวิชาสุขศึกษา 3 หน่วยการเรียน นอกจากนี้ยังกำหนดให้วิชาพลานามัยเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ไม่เกิน 2 หน่วยการเรียน กำหนดให้วิชาพลานามัยเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ไม่เกิน 2 หน่วยการเรียน และกำหนดให้วิชาพลานามัยเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) อีกไม่เกิน 4 หน่วยการเรียน¹

จะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชานึงที่มีบทบาทสำคัญในหลักสูตรของโรงเรียน ในปัจจุบันนี้มาก เพราะวิชาพลศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของชั้นวนการทางการศึกษา ซึ่ง อาศัยกิจกรรมการออกกำลังกายความความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละบุคคล เป็น สื่อการเรียนการสอน ทำให้เด็กเรียนเกิดพัฒนาการทุกด้าน หั้งค้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม พัฒนาการค้านร่างกายทำให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง เหมาะสมกับวัยและ เพศ มีความต้องการจะกระดับกระดับและบรรลุภาระที่ พัฒนาการค้านจิตใจ ทำให้เป็นผู้มีความ อดทน โอบอ้อมอารี เอื้อเพื่อเพื่อแผ่นดิน สืบสืบทอด ยุติธรรม และรู้แพ้ชนะรู้ภัย พัฒนาการค้าน อารมณ์ทำให้เป็นผู้มีความสุขมีสีสัน เยือกเย็น และหนักแน่น พัฒนาการค้านสังคม ทำให้เป็นผู้มี ระเบียบวินัย เคราะห์ภูมิและมีมนุษย์สัมพันธ์ ฯ และรู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคม โภค กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา กล่าวคือ วิชาพลศึกษา คือการศึกษาและพัฒนา ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย เช่น เกี่ยวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือเป็นวิชาที่ส่งเสริม ให้นักเรียนได้มีการพัฒนาหั้งค้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างจากวิชาอื่น นั่นก็คงที่วิชาก ฯ และสื่อที่น่ามาใช้ คือผลิตภัณฑ์ที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่น

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรรัฐบาลศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521, หน้า 3.

²ชาญชัย เว่องชาร, "ความคิดเห็นของบุคลากรและอาจารย์ที่มีส่วนรับผิดชอบ
การปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยคุณ", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาวิชา
พลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 5.

ก็พำเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมผลศึกษาทั่ง ๆ¹ นอกจากนี้ ชาร์ล เอ. บูเชอร์ (Charles A. Bucher) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของวิชาผลศึกษาไว้ดังนี้

1. จุดประสงค์ในการพัฒนาทางค้านร่างกาย จุดประสงค์ค้านนี้เกี่ยวข้องโปรแกรมของกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างพลังงานของร่างกายในแท่นบุคล ตลอดจนการพัฒนาระบบทองอย่างทั่วไป ของร่างกาย

2. จุดประสงค์ในการพัฒนาค้านหักษะ จุดประสงค์ค้านนี้เกี่ยวข้องกับการทำให้ร่างกายเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้พลังงานน้อยที่สุดกับความคล่องแคล่วและสามารถประกอบกิจกรรมได้อย่างสวยงาม ในกิจกรรมกีฬาและการเคลื่อนไหว

3. วัตถุประสงค์ค้านการพัฒนาสติปัญญา วัตถุประสงค์ค้านนี้เกี่ยวข้องกับการรวมรวมความรู้เกี่ยวกับร่างกาย โดยสามารถคิดและอธิบายความรู้นั้นได้

4. วัตถุประสงค์ค้านการพัฒนาทางสังคม วัตถุประสงค์ค้านนี้เกี่ยวข้องกับการทำช่วยบุคคลในการปรับตัว และการปรับตัวในครุภัยในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม²

จะเห็นได้ว่าวิชาผลศึกษาจะสามารถพัฒนามุขย์ได้ครบถ้วนกันและมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกรายวิชา ส่าหรับโครงสร้างของวิชาพลานามัยที่เป็นวิชาบังคับตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 นั้น มีรายละเอียดดังนี้

มัธยมศึกษานิติที่ 1 (ม.1) เรียนวิชา

พ.101 ก. สุขศึกษา

ข. ยิคหยุน 1

ค. เทเบิลเทนนิส 1

พ.102 ก. สุขศึกษา

ข. ยิคหยุน 2

ค. เทเบิลเทนนิส 2

¹ วรศักดิ์ เพียรชอน, "ความหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาผลศึกษา", วารสารผลศึกษา 6 (มิถุนายน 2512) 20.

² Charles A. Bucher, Foundations of Physical Education, (Saint Louis: The C.V. Mosby, 1975), p. 611.

มัชยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) เรียนวิชา

พ.203 ก. สุขศึกษา

ช. กรีฑา 1

ค. กระเบื้อง 1

พ.204 ก. สุขศึกษา

ช. กรีฑา 2

ค. กระเบื้อง 2

มัชยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) เรียนวิชา

พ.305 ก. สุขศึกษา

ช. นาสเกกบลล 1

ค. ทะกร้อ 1

พ.306 ก. สุขศึกษา

ช. นาสเกกบลล 2

ค. ทะกร้อ 2¹

จากโครงสร้างของหลักสูตรวิชาพลานามัยความหลักสูตรมัชยมศึกษาตอนกัน พุทธศักราช 2521 ได้มีรายวิชาจะห่อไว้ในหลักสูตรอย่างซักเจนโดยกำหนดให้เรียนในชั้นมัชยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ซึ่งมีจุดประสงค์และค่าอธิบายรายวิชาดังนี้

วิชาทะกร้อ 1 (พ.305 ค) มีจุดประสงค์ดังนี้

1. ให้มีความรู้ความเข้าใจชั้นพื้นฐานของทะกร้อ
2. ให้ถูกต้องคุณภาพและเห็นความสำคัญของการนำวิชาทะกร้อไปใช้ให้เกิดประโยชน์
3. ให้มีความรู้และมีทักษะชั้นพื้นฐานของทะกร้อและสามารถนำไปใช้ในการออกกำลังกายโดยย่างปลดปล่อย
4. ให้มีคุณลักษณะทาง ๆ เช่น ความร่วมมือ ความกล้า ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการทักษิณใจและความสุขมารอบกัน

ค่าอธิบายรายวิชา

ความรู้ทั่วไปและคุณภาพของทะกร้อ ทักษะเฉพาะทัวเบื้องต้นของนักทะกร้อ ระเบียบ กติกา นารายาทุ่งการ เป็นผู้เล่นและผู้ถูกเล่น การบริหารร่างกายและการบ่ายเบิกษากา สุขภาพ การเล่นกิจกรรมความปลดปล่อย การคุ้มครองและรักษาอุปกรณ์ทะกร้อ

วิชาทะกร้อ 2 (พ.306 ค) มีจุดประสงค์ดังนี้

1. ให้มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบชั้นบังคับและกติกาการแข่งขันทะกร้อ
2. ให้ถูกต้องคุณภาพและเห็นความสำคัญของการนำวิชาทะกร้อไปใช้ให้เกิดประโยชน์

¹ภาควิชาพลานามัย หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, หลักสูตรมัชยมศึกษา กองกัน พุทธศักราช 2521, หน้า 5.

3. ให้มีความรู้และมีทักษะชั้นสูง และสามารถนำไปใช้ในการออกแบบกายได้อย่างปลอดภัย
4. ให้มีคุณลักษณะทั่ว ๆ เช่น ความร่วมมือ ความกล้า ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการคัดสินใจและความสุขุมรอบคอบ

ก้าวที่三 รายวิชา

ทักษะเฉพาะกัวชั้นสูง เทคนิคและความสามารถพิเศษในการเล่นเด็กทัศนศึกษาและภาระที่ต้องรับรู้เป็นอย่างไร รวมถึงข้อจำกัดและกิจกรรมแข่งขัน วิธีการวางแผนการรุกและรับแผนทั่วไป ฯ ภาระเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของการเป็นนักศึกษาที่ดี และการเล่น การแข่งขันค่ายความปลดปล่อยภัย¹

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูพัฒนาผู้เรียนที่มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนประเพณีศึกษา และได้พัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ให้เป็นมาตรฐานระดับนานาชาติ ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ จึงเกิดความสนใจและหันมาศึกษาเรียนรู้ในภาษาไทยอย่างจริงจัง เพื่อจะได้ทราบถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีหน้าที่โดยทั่วไป หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับภาษาไทย ไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถของชาติให้เกิดการพัฒนาในทุกด้าน และช่วยให้วิชาภาษาไทยเกิดการพัฒนาเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูพัฒนาผู้เรียนภาษาไทยและครูพัฒนาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนตามชุดประสงค์ของวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

¹ เรื่องเกี่ยวกัน, หน้า 24-25.

4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนตาม
มาตรฐานของวิชาทั่วไปในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างครูพลศึกษากับนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความคิดเห็นของครูพลศึกษาที่สอนวิชาทั่วไประดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ที่กำลังเรียนวิชาทั่วไปอยู่ในปีการศึกษา 2525 ในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาทั่วไป โดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียน 12 เทศบาลศึกษา เขตการศึกษาละ 6 โรงเรียน และโรงเรียนในกรุงเทพมหานครอีก 24 โรงเรียน รวมเป็น 96 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอนวิชาทั่วไป 1 คน รวม 96 คน และนักเรียนโรงเรียนละ 6 คน รวม 576 คน

ขอบเขตเบื้องต้น

1. แบบสอบถามนี้มีความทรงตามเนื้อหา และมีเนื้อหาครอบคลุมปัญหาที่ทองการศึกษา

2. ผู้วิจัยถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนให้ความร่วมมือกับความเห็นใจและตอบแบบสอบถามตรงกับความเป็นจริง เชื่อถือได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาทั่วไปในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของครูพลศึกษาและนักเรียน

2. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาทั่วไปในการเรียนการสอนวิชาทั่วไป ให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางผลศึกษาท่อไป

3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยวิชาทั่วไปให้เป็นวิชาที่ทันสมัยมีประโยชน์ ก่อชีวิตระจ่าวันมากยิ่งขึ้น

คำจำกัดความทั่วไปในการวิจัย

1. ครูพลศึกษา หมายถึงครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่สอน

วิชาทักษร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาระดับชั้นที่ 3 (ม.3) ที่กำลังเรียนวิชา
ทักษร์อปุ่ยในปีการศึกษา 2525 (นักเรียนชายและนักเรียนหญิง) ในโรงเรียนรัฐบาลสังกัด
กรมสามัญศึกษา

3. วิชาทักษร์ หมายถึง วิชาทักษร์ 1 และวิชาทักษร์ 2 ซึ่งเป็นกิจกรรม
ผลศึกษาอ่างหนึ่งที่บันทุกไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของกระทรวง
ศึกษาธิการ

4. เอกการศึกษา หมายถึง เอกการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการทั้งบัตรเทศ
นี้ 12 เอกการศึกษา หัวข้อที่รวมเอกสารทุกเทมภานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย